

сжици на нашия езикъ, не се пишатъ двойно. Така: Бетховенъ — вмѣсто Беетовенъ, Белини — вмѣсто Беллини и т. н. За произношението на думи и имена отъ чужди езици съмъ се справялъ съ най-добритѣ познавачи на съответния езикъ — мненията, обаче, не всѣкога сж били еднакви, поради което — въ произношението на нѣкои думи може да сж допустнати известни различия, по която причина се поставиха имената и терминитѣ и на съответния чуждъ езикъ. Не съмъ мислилъ, че ще липсватъ грѣшки и неточности въ българскитѣ произношения на чужди думи и имена — а и изобщо; направено е, обаче, всичко възможно, положени сж най-голѣми старания — за да бждатъ тѣ по малко. Ако въ последното XI-то издание на Римановия музикаленъ лексиконъ, работенъ и печатанъ при такива благоприятни условия, сж поставени въ края добавки и поправки — то колко по допустими сж тѣ въ единъ български музикаленъ речникъ — още повече въ първото негово издание.

Не малка трудностъ съставя и българската частъ на речника, най-главно — имената (лицата), които трѣбва да намѣрятъ мѣсто въ него. Усвоениятъ тукъ културно-исторически критерий е, убеденъ съмъ, най-подходящия за една до скоро робска страна, като нашата, която съ гигантски крачки се стреми да догони, само въ нѣколко десетилѣтия, това, което на западъ е плодъ на нѣколко-вѣковно развитие. Поради това, имената на нашитѣ музикални деятели въ речника надхвърля числото сто; а като български речникъ — тѣ сж дадени, разумѣва се, по подробно, отколкото чуждитѣ. Броятъ и заглавията на творенията на българскитѣ компонисти сж дадени въ речника тѣй, както сж посочени въ сведенията, които сж дали самитѣ автори — въ отговоръ на циркулярното писмо на книгоиздателството.

Застѣпена е твърде обстойно въ речника съвременната — най-нова музика — въ лицето на най-значителнитѣ нейни представители, както и терминитѣ, свързани съ нея, и най-новитѣ инструменти. Широко мѣсто е отредено, сжщо, и на музиката на съседнитѣ намъ народи, особено много на славянитѣ — а най-вече на руситѣ, чехитѣ и поляцитѣ.

При нѣкои понятия сж дадени мнения на повече отъ единъ авторитетъ — за да може читателтъ да бжде осведоменъ не едностранно, като е застѣпвано, разбира се, и собствено гледище.

Единъ музикаленъ речникъ, споредъ насъ, не трѣбва да бжде само единъ обикновенъ алманахъ отъ сухи данни и сведения за творци и творения; самото естество на музикалния речникъ, въ който се разглеждатъ автори и произ-